

Ville Hänninen

Sarjakuvapiirtäjä Petri Hiltunen on kunnostautunut viime aikoina monella rintamalla. Toukokuussa ilmestyi sarjakuvasegite Macbethin murhetarinasta, ja hilpeämpi Väinämöinen näyttää menestystä yhä useamman lehden sivuilla.

Hiltunen tekee yleensä sarjakuviansa käsikirjoitukset itse. Viime syksynä hän sai kuitenkin tarjouksen, josta ei voinut kieltäytyä.

- Petri Hänninen alias Petri Hannini soitti minulle ja kertoi, että hänellä olisi tarjolla valmis sarjakuvakäsikirjoitus Macbethista. Hän pyysi minua albumin piirtäjäksi ja suostuin tekstin nähtyäni oitis. Minulla oli melkoinen kynnyksensä tehdä albumia, koska rakastan Shakespearen klassista tarinaa. Etenkin Roman Polanskin elokuva on lajissaan ylittämätön.

Macbethin klassinen tarina pelaa psykologisilla elementeillä. Jännite syntyy hahmojen keskinäisestä kaunasta ja vihanpidosta.

- Olen tehnyt aikaisemmin sarjakuvia, joiden jännite syntyy pitkälle toiminnasta. Macbethissa minun oli ilmaistava enemmänkin hahmojen tunteita ja mie-

lenliikkeitä, Hiltunen pohtii.

- Hyvän tarinan tekemiseen vaikuttavat kuitenkin periaatteissa aina samat periaatteet: alussa on kiinnitettävä lukijan huomio, keskivaiheissa alun teemoja viedään eteenpäin ja kehitellään ja lopussa on klimaksi, joka jättää hyvän maun suuhun.

Hiltunen pääsi tarinassa verestämään muutaman vuoden takaisen Skotlannin-matkan muistoja.

- Albumin tapahtumapaikat eivät silti ole autenttisia, vaan eräänlaista muka-Skotlantia. Tietyt tunnelmat ja ilmapiiri on kuitenkin imetty tuolta matkalta, hän kertoo.

Hiltunen tekee aina albuminsa realistisen yksityiskohtaisella, uskottavalla tyyllillä. Hän muistuttaa kuitenkin, että hänen piirtämänsä albumi ei ole Macbethin tarina vaan versio Shakespearen Macbethista.

- Macbethista on tullut syntipukki, koska hän vei vähäksi aikaa vallan Duncanien suvulta. Todellisuudessa Macbeth oli omana aikanaan pidetty hallitsija. Hän tappoi Duncanin teitelukentällä, ei murhannut tätä huonee-

Väinämöisen paluu ilkamoi modernin ja kalevalaisen ajan ristiriidalla.

scensa, muistuttaa Hiltunen.

- Jos Shakespeare ei noudattanut totuutta, en minäkään!

Shamaanin paluu matkoiltaan

Viime aikoina Hiltusta on työllistänyt Väinämöisen paluu-sanomalehtisarjakuva.

- Muutaman vuoden takainen albumi Ontot kukkulat kertoi peikon paluusta nyky-Suomeen. Jo silloin mietin, miksi kukaan ei ole kuvannut Väinämöisen paluuta. Hänän lupasi palata takaisin!

Ensimmäisen kerran vaka vanha tietäjä esiintyi Ilta-Sanomien Kuukauden kotimaisena sarjakuvana viime syksynä. Tällä hetkellä sarja ilmestyy strippinä kuudessa sanomalehdessä ja Suomen Kuvalehdessä pitempinä jaksoina. Samalla Hiltunen on ottanut laajempaan käyttöön uuden, pelkistetyemmän piirrostyylin.

- Olen tehnyt tällä tyyllillä koulukirjakuvituksia jo jonkin aikaa, ne kuvat eivät vain ole herättäneet huomiota. Monet tuttuni eivät tunnista Väinämöistä minun tekemäkseni, kun he näkivät sarjan ensi kerran! Väinämöinen on hedelmällinen aihe. Sen kautta voin pohtia suomalaisuutta ja tämän päivän Suomea. Minusta on mukavaa kääntää päivän puheenaiheita nurinniskoin tai asettaa niitä historialliseen perspektiiviin. Kalevala on täynnä väkeviä tarinoita - on ihme, että sitä tarinasampo ei ole hyödynnetty. Niistä saisi aikaan kansainvälisiä menestystarinoita!

Suomen sarjakuvantekijät palkitsi Väinämöisen tämännuotisilla Kemän sarjakuvapäivillä Vuoden suomalaiseksi sarjakuvateoksi. Palkinto oli miehenmittainen sivellin. Ehkä se siivittää Hiltusen jatkossa entistäkin mittavampiin töihin? ■

